

Sygn. akt II W 892/18

RSOW (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Sylwia Rolirad – Majewska

Protokolant: staż. Aleksandra Mentlewicz

W obecności oskarżyciela: KPP I. -----

po rozpoznaniu dniach: 25/10/2018 roku, 13/12/2018 roku, 17/01/2019 roku, w I.

sprawy przeciwko: **M. K.** synowi C. i G. z domu L. urodzonego (...) w miejscowości W., zamieszkałego (...)/(...), (...)- (...) K., PESEL: (...)

obwinionemu o to, że:

W dniu 20 kwietnia 2018r. około godz. 10:00 w K. zaśmiecił ogródek należący do M. D. poprzez wrzucenie do niego pustego opakowania po napoju (...)

tj. o czyn z art. 145 kw

orzeka:

1. obwinionego M. K. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej,
2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 892/18

UZASADNIENIE

w sprawie M. K. obwinionego o czyn z art. 145 k.w. Sąd po przeprowadzeniu postępowania dowodowego ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. i M. D. zamieszkują w K.. Wymienieni pozostają w konflikcie. Nadto M. D. jest skonfliktowana z innymi mieszkańcami K.. Od 2013 r. zgłosiła łącznie 17 interwencji Policji, w tym 14 dotyczących nieporozumień z sąsiadami. Toczyły się postępowania karne oraz w sprawach o wykroczenia. Do mieszkań przynależą budynki gospodarcze wraz z ogrodzonym ogródkiem.

dowód: notatka (k. 1 akt), wyjaśnienia obwinionego (k. 29 – v akt), zeznania M. D. (k. 29 v – 30 akt), zeznania Ł. K. (K. 30 akt), zeznania A. G. (k. 35 – v akt), pismo (k. 44 – 45 akt), postanowienie (k. 46 akt), wyrok (k 96 akt (...)(...) akt)

W dniu 20.04.2018 r. Ł. K. – dzielnicowy pełnił służbę wraz z Ł. Z.. O godzinie 11.00 udali się na interwencję do K. skąd M. D. zgłaszała zanieczyszczony ogródek. Zgłaszającą oświadczyła, iż widziała jak M. K. o godzinie 10.00 wrzucił butelkę po (...)do ogródka, nadto podała iż podobnie plastikową butelkę wrzucił dzień wcześniej. Wymieniona wskazała miejsce zaśmiecenia. Ł. K. stwierdził, iż powołany ogródek stanowi teren nieużywany, w którym znajdowało się wiele plastikowych opakowań. Wskazana przez M. D. butelka od (...) była pokryta kurzem i odchodami ptaków, a

stan jej nie odbiegał od innych znajdujących się na tym terenie. M. K. który znajdował się w okolicy swojego garażu zaprzeczył aby to on wyrzucił butelkę. Wymieniony był wraz z żoną. Z interwencji nie sporządzono dokumentacji fotograficznej. M. D. żadnych zdjęć nie robiła ani w dniu 19.04.2018 r. ani w dniu 20.04.2018 r.

dowód: notatka (k. 1 akt), wyjaśnienia obwinionego (k. 7-8 akt), częściowo zeznania M. D. (k. 29 v – 30 akt) , zeznania Ł. K. (k. 30 – v akt)

M. D. w dniu 07.05.2018 r. złożyła zawiadomienie o wykroczeniu polegającym na zaśmieceniu jej posesji – działki przy garażowej w okresie od 19.04.2018 r. do 20.04.2018 r. poprzez wyrzucanie plastikowych butelek przez M. K..

dowód: protokół przyjęcia zawiadomienia (k. 2-3 akt)

M. K. jest osobą schorowaną, choruje m.in. na cukrzyce, opiekuje się chorą żoną. Nie spożywa słodkich napoi.

dowód: wyjaśnienia obwinionego (k. 29 akt)

M. D. w sprawie zaśmiecania jej ogródka interweniował w Spółdzielni Mieszkaniowej, u Burmistrza. Teren jest notorycznie zaśmiecany, raz M. D. posprzątała. Ogródek porasta bluszcz, który w części zakrył śmieci. M. D. wcześniej obwiniała o zaśmiecanie innych sąsiadów.

dowód: zeznania M. D. (k. 29v – 30 akt) , zeznania A. G. (k. 35 v akt), zeznania H. G. (k. 35 v – 36 akt)

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej powołane dowody.

Obwiniony w toku postępowania do winy konsekwentnie nie przyznawał się (k. 29 - , k. 7-8 akt)

Analizując wyjaśnienia obwinionego w kontekście całokształtu materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, iż zasługują one – w braku przekonywujących dowodów przeciwnych – na uwzględnienie. Wymieniony potwierdził istnienie konfliktu sąsiedzkiego między nim a M. D., która temu nie przeczyła. Nadto podał, iż jest schorowany, co również znalazło oparcie w przedłożonym zaświadczeniu. W zakresie istotnym dla merytorycznego rozpoznania sprawy , również nie było podstaw aby wyjaśnienia obwinionego kwestionować, w szczególności jeśli zważyć na zeznania Ł. K.. Wymieniony potwierdził bowiem, iż wskazywana przez zgłaszającą butelka, była jedną z wielu, a jej stan nie odbiegał od stanu pozostałych śmieci i wskazywał, że musiała ona znajdować się w ogródku od dłuższego czasu. Wersji M. D. nie potwierdził również A. G.. Przecząc aby nakłaniał obwinionego do wyrzucenia butelki, potwierdził jego wersję. Z materiału dowodowego wynika, iż strony są skonfliktowane, M. D. w sprawie zaśmiecania ogródka podejrzewała również inne osoby – na co wskazał A. G., teren jej jest permanentnie zaśmiecony. Z tych względów, nie sposób było wersji obwinionego podważyć, zwłaszcza iż wszelkie wątpliwości podlegają interpretacji na korzyść obwinionego.

Taka ocena wyjaśnień obwinionego jest pochodną oceny zeznań M. D. (k. 29 – 30v, k. 35 v , 36 akt). Zeznania wymienionej Sąd uznał za wiarygodne w zakresie w jakim znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach. Z uwagi na konflikt sąsiedzki świadek może być zainteresowana w obciążeniu obwinionego. Na wiarę zasługiwały zatem zeznania dotyczące konfliktu sąsiedzkiego, złożenia zawiadomienia. Natomiast co do przedmiotu postępowania, zwłaszcza z uwagi na zeznania dzielnicowego Ł. K. zeznań M. D. nie sposób uznać było za przekonywujące i jako takie mogące samodzielnie stanowić podstawę do ukarania obwinionego. Ł. K. podał, iż w jego ocenie wskazana butelka musiała znajdować się na terenie ogródka od dłuższego czasu niżli wynikało to z relacji M. D.. Wskazywał na to jej stan, w zestawieniu z innymi podobnymi śmieciami. Nadto zeznaniom M. D. zaprzeczył A. G., twierdząc, iż w chwili rzekomego zdarzenia nie przebywał wspólnie z obwinionym. Nadto jej relacji nie potwierdził również H. G. podając, iż kwestia zaśmiecania nie decydowała o wycofaniu się z zakupu budynku. Nadto Ł. K. zaprzeczył aby sporządzał dokumentację fotograficzną. Co istotne M. D. dysponowała zdjęciami obrazującymi stan zaśmiecania terenu z maja i czerwca 2018 r. , a nie dysponowała takowym zdjęciem z okresu zarzutu. Nadto z zeznań A. G. wynika, iż M. D. o zaśmiecanie podejrzewał również inne osoby.

Na wiarę zasługiwały natomiast zeznania Ł. K. (k. 30 – v akt), A. G. (k. 35 – v akt), H. G. (k. 35 v – 36 akt). Zeznania wymienionych świadków były jasne, rzeczowe, znajdowały w części wzajemne potwierdzenie, w tym w wyjaśnieniach obwinionego. W szczególności w zakresie zeznań Ł. K. nie sposób było przyjąć, iż są one stronnicze. Świadek podawał co mu jest wiadome, nie był zaangażowany po żadnej ze stron. Kwestia pomocy przy sformułowaniu sprzeciwu nie ma znaczenia dla oceny jego zeznań, które zgodne były przecież z notatką sporządzoną w dniu 20.04.2018 r., zatem jeszcze przed wydaniem wyroku nakazowego w sprawie. Nadto świadek został pouczony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, a jego relacje dotyczyły zastanego stanu rzeczy, a nie ich oceny.

Za przydatny Sąd uznał pozostały materiał dowodowy, który nie był kwestionowany przez strony.

M. K. stanął pod zarzutem wykroczenia z art. 145 k.w., a polegającego na tym, że:

w dniu 20 kwietnia 2018 r. około godz. 10.00 w K. zaśmiecił ogródek należący do M. D. poprzez wyrzucenie do niego pustego opakowania po napoju (...).

W art. 145 k.w. sankcją objęto zanieczyszczanie lub zaśmiecanie miejsca dostępnego dla publiczności. Wśród tego rodzaju miejsc przykładowo wymieniono drogę, ulicę, plac, ogród, trawnik lub zieleniec. Przedmiotem ochrony komentowanego artykułu jest estetyczny wygląd miejsc dostępnych dla publiczności. Zaśmiecanie polega na pozostawianiu w takich miejscach zniszczonych, uszkodzonych czy bezużytecznych przedmiotów, np. papieru, pudełka, butelki, puszki, niedopałków papierosów. Zanieczyszczanie jest pojęciem szerszym, obejmującym obok zaśmiecania także inne zachowania prowadzące do zabrudzenia danych miejsc, np. przez wylanie różnego rodzaju nieczystości, farby bądź pokrycie smarem, zwymiotowanie, zaspokojenie potrzeby fizjologicznej. Podmiotem czynu sankcjonowanego w komentowanym artykule może być każdy człowiek zdolny do ponoszenia odpowiedzialności za wykroczenie. Jest to więc wykroczenie powszechne. Strona podmiotowa czynu określonego w art. 145 k.w. polega na umyślności lub nieumyślności. (tak Komentarz do art. 145 k.w. Joanna Piórkowska – Flieger, LEX). Znamię miejsca dostępnego dla publiczności należy wyklądać w nawiązaniu do pojęcia miejsca publicznego. Za miejsce publiczne uznać należy miejsce dostępne dla nieograniczonej z góry liczny osób. (tak Komentarz do art. 145 kw, Patrycja Kozłowska – Kalisz, LEX). Zadaniem komentowanego przepisu jest walka z powszechnym niechlujstwem. Okazuje się, że skuteczne zachęcenie ludzi do dbałości o wspólny interes w wielu wypadkach może nastąpić nie w drodze perswazji czy próby uwrażliwienia oka na cuda przyrody, ale w drodze represji karnej. (tak. Komentarz do art. 145 kw, Wojciech Kotowski, LEX)

Przechodząc od rozważań teoretycznych na grunt niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, iż w świetle poczynionych ustaleń i dokonanej oceny dowodów, winy obwinionemu przypisać nie sposób. Brak jest bowiem w tym zakresie dowodów przekonujących o jego winie. Wniosek o ukaranie oparty był li tylko o stanowisko M. D., której zeznania w zakresie istotnym dla merytorycznego rozpoznania sprawy, uznane zostały za nieprzekonywujące. Wymieniona miała interes w pomówieniu obwinionego, co wynika z istniejącego pomiędzy nimi konfliktu. Nadto jej zeznania nie znalazły potwierdzenia w zeznaniach Ł. K., A. G. i H. G., oraz wyjaśnieniach obwinionego. Nie sposób było w świetle tych dowodów przyjąć, iż faktycznie M. K. w dniu 20.04.2018 r. wyrzucił na teren ogródka M. D. butelkę po (...). Jej stan wskazywał, iż musiała ona znajdować się w tym ogródku wcześniej. To stwierdził Ł. K.. Wszelkie wątpliwości należało rozstrzygnąć na korzyść obwinionego. Na marginesie dodać należy, iż Sąd miał wątpliwość co do charakteru rzeczowego ogródka, uznał jednak że wobec możliwości dostrzeżenia co znajduję się za ogrodzeniem jest to teren dostępny ogólnie, mimo iż wejście na tenże teren jest wyłączone. Nadto zważyć należy, iż wykroczeniem jest czyn społecznie szkodliwy.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 119 §2 k.p.w.

SSR S. Rolirad – Majewska